

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie skazanego A.G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2026 r.,

wniosku sędziego SN M.P. o wyłączenie go od rozpoznania sprawy o sygn. akt III KO 204/25

p o s t a n o w i ł:

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. wyłączyć sędziego SN M.P. od rozpoznania sprawy oznaczonej sygnaturą akt III KO 204/25.

UZASADNIENIE

Sędzia SN M.P. został wyznaczony do rozpoznania sprawy o sygn. akt III KO 204/25 w przedmiocie rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 11 stycznia 2018 r., sygn. akt II AKa 180/17, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 6 lipca 2017 roku, sygn. akt III K 156/15.

W dniu 10 lutego 2026 roku sędzia SN M.P. złożył wniosek o wyłączenie go od rozpoznania ww. sprawy, wskazując w jego treści, że brał udział w składzie orzekającym Sądu Najwyższego, który postanowieniem z dnia 29 marca 2022 r., sygn. akt V KZ 10/22 utrzymał w mocy postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2022 r., sygn. akt V KO 97/21 o odmowie przyjęcia osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

Sędzia SN M.P. wskazał także, że w uzasadnieniu tego postanowienia wypowiadał się m.in. w kontekście zarzutu skazanego o pozbawieniu możliwości brania udziału w postępowaniu sądowym i prowadzenia swojej obrony, która to argumentacja została wskazana w kolejnym wniosku do rozpoznania którego został wyznaczony sędzia SN M.P.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Podstawą wyłączenia sędziego jako *iudex suspectus*, może być każda okoliczność, jeśli tylko uzasadnia wątpliwość co do bezstronności sędziego, którą należy rozumieć zarówno jako subiektywne odczucie sędziego, jak i jego bezstronność w odbiorze zewnętrznym opartą na zobiektywizowanych przesłankach i analizowaną przez odwołanie się do oceny sytuacji dokonanej przez przeciętnego, rozsądnie rozumującego obserwatora procesu (zob. uchwała SN z dnia 26 kwietnia 2007 r., I KZP 9/07; wyrok SN z dnia 8 stycznia 2009 r., III KK 257/08; wyrok SN z dnia 18 marca 2009 r., IV KK 380/08; postanowienie SN z dnia 18 listopada 2025 r., V KK 395/25). Wątpliwość co do bezstronności sędziego powinna być więc należycie, a zatem wystarczająco "uzasadniona".

Pojęcie "sprawy", o jakim mowa w art. 40 i 41 § 1 k.p.k. odnosi się zarówno do sprawy głównej, rozumianej jako orzekanie w głównym przedmiocie procesu, jak również postępowań incydentalnych, w tym takich, które mają miejsce w ramach sprawy głównej (zob. uchwała SN z dnia 13 czerwca 2023 r., I KZP 22/22).

Zdaniem Sądu Najwyższego należy podzielić zaprezentowane w osobistym wniosku sędziego SN M.P. stanowisko o zasadności wyłączenia go od rozpoznania sprawy o sygn. akt III KO 204/25. Podstawą wyłączenia sędziego jest wyrażenie przez tego sędziego swojego stanowiska w zakresie braku możliwości wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 11 stycznia 2018 r., sygn. akt II AKa 180/17, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 6 lipca 2017 r.,

sygn. akt III K 156/15. Tym samym sędzia M.P. nie jest w stanie bezstronnie rozpoznać ponownego wniosku skazanego o wznowienie postępowania, w którym zawarto argumentację, co do której sędzia wyraził już swoje zdanie.

W związku z powyższym udział sędziego SN M.P. w rozpoznawaniu przydzielonej sprawy mógłby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności.

Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[WB]

[a.ł.]